

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

20 Emphiteusi fint a sine culpa emphiteutae, peti potest, ut renovetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

hanc esset magis communem, cons. 105. 21 antiquo, illud tamen † fuit reformatum per extravagantem ambitiosè, de reb. eccles. non alien.

Secundò † si emphiteusis legatur pro 19 se, & hæredibus quibuscunqae, aut quibus dederit, admittantur feminæ descendentes, & etiam quæcunque personæ extraneæ, dummodo habeant illam qualitatem hæreditatiam, quod sint hæredes, Bald in l. cum virum. num. 2. C. de fidei commiss. & hanc esse communem opinionem testatur Soc. inter conf. feud. Brun. conf. 10. num. 11. Curt. Iun. conf. 183. nu. 6. Cravett, conf. 256. n. 8. vers. his tam, Bero conf 107. n. 4. eod. vol. 1. & post plures alios, per ipsum citatos hanc opiniōnem, tanquam magis communem observari in practica testatur, Iul. Clar, in lib. 4. sentent. §. feudum, quest. 9. n. 1 & in terminis in §. emphiteusis, q. 28. vers. secundus est casus eod. lib. 4.

Emphiteusis finita † sine culpa emphiteutæ, ut puta cursu temporis limitati, aut, finita generatione, ut quando emphiteusis conceditur ad primam, secundam, tertiam, vel ulteriorem generationem, queritur, an possit ipsemet emphiteuta, si vivit, vel eius filii, aut alii descendentes petere à domino directo, ut emphiteusim in eorum personam confirmet, aut renovationem concedat, ut post Rom. conf. 22. n. 5. Dec. conf. 328. n. 3. vers. quibus tamen, Alexand. conf. 80. n. 2 @ lib. 1. Ruin. conf. 11. n. 18. lib. 1. Affirmativam tuerit Iul. Clar. sent. eo. lib. 4. §. emphiteusis, quest. 43. in princi. eamque opinionem procedere, & habere locum, etiam in emphiteusi ecclesiastica, post Gozad. conf. 86. num. 14. & alios, quos ibidem citat, testatur idem Clar. in eadem quest. vers. sed quero, Quam opinionem puto, veram de jure communī

per extravagantem ambitiosè, de reb. eccles. non alien. quæ ubique est usu recepta, ut testatur Bero, in conf. 92. num. 30. vol. 1. Quidquid obiter in contrarium prius tenet, in eins. 32. n. 6. & conf. 83. n. 23. eod. lib. & idem, quod sit usū recepta, tenet in conf. 8. num. 40. & seq. vol. 3. & Benint. in decis. Bonon. 13. n. 9. quæ extravagans facit jus com. nunc, ut formavit Rota Peregr. decis. 226 in una Romana causa med. lib. 2. quam lequitur Cæs. de Graff. decis. 155. alias 4. in fine de reb. eccles. non alien.

† Et quo cunque casu cum evidenti Ecclesiæ utilitate, inspecto tempore renovationis, non autem antiqui canonis, ut per Oaded, conf. 51. numer. 59. usque in fin. vol. 1. Cæs. de Graff. d. decis. 135. alias 4. num. 1. de reb. eccles. non alien. & alios in cap. 15. num. 3. vers. & nunc, tom. 1. citatos.

Præmissa autem procedunt † ex forma antiquarum concessionum, secus si alter constet de mente Papæ concedentis, aut quando Papa apponit clausulam: volumus autem & Apostolica auctoritate pariter decernimus, quod finita tertia generatione, aut also tempore in litteris Apostolicis expresso, omnia bona prædicta sub locatione hujusmodi comprehensa cum iuribus, & pertinentiis suis universis, necnon quibusvis melioramentis desuper pro tempore quomodo liber factis ad dictam ecclesiā pleno jure, & omnino revertantur, illique liberè cedant, absque eo quod renovatio locationis hujusmodi quovis praetextu, vel causa ab aliquo peti, vel prætendi possit. Aut alia apponatur æquipollens clausula, ut à tempore Pij Papæ V. fe-

